

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Patrick Sweany

Saturday 05 Nov 2011

De uit Ohio afkomstige Patrick Sweany gaat maar door met het maken van rootspop die in deze tijd nauwelijks zijn weerga kent. Zijn liedjes zitten vol met blues- en soulinvloeden, zijn gitaarspel doet denken aan de legendarische Eddie Hinton en zijn stem wordt niet voor niks soms vergeleken met die van Ray Charles. That Old Southern Drag, opgenomen in zijn nieuwe woonplaats Nashville, is weer een meesterlijke CD, die succesvol de concurrentie aangaat met John Mellencamp en Dan Auerbach & The Black Keys.

Zijn faam was hem vooruit gesnel, al voor dat hij voet op Nederlandse bodem had gezet. Dit werd alleen maar bevestigd door de geluiden van de diverse podia uit het land, voorafgaand aan zijn laatste optreden in Nederland bij In the Woods.

De diverse You Tube filmpjes op het internet deden de verwachtingen alleen maar versterken. Dat positieve geluiden en andere PR acties niet altijd vruchten afwerpen was helaas af te lezen aan het beperkte aantal bezoekers.

Patrick is iemand die zonder opbouw of iets van opwarming er meteen staat. De soundcheck was al een mini optreden op zich. Bruisende energie kanaliseren doet de één met pillen, maar Patrick zijn medicijn is een 'supervrouw' aan wie hij later ook een song opdroeg, en veel en gepassioneerd muziek maken.

Patrick is een wandelende muziekencyclopedie en fan van veel soorten muziek. Zijn grote voorkeur voor RB/Soul en de Stones, viel bij de In the Woods gang in goede aarde. Tijdens de soundcheck speelde hij Loving Cup van Exile on Mainstreet, maar liep vast in de tekst. Dit stimuleerde de inventiviteit van de In the Woods mensen en al snel hadden we de lyrics voor hem klaar liggen op het

podium. Na de maaltijd, was hij fanatiek aan het oefenen in de kleedkamer, met de muziek van Loving Cup op zijn telefoon. Tijdens zijn optreden was hij er toch niet zeker genoeg van of het goed zou uitpakken en besloot tot het spelen van een andere Stones song uit zijn repertoire.

Patrick is een ras entertainer en een begenadigde gitarist. Hij beheerst veel stijlen en lijkt bij covers in de huid van de personen te kruipen, zo authentiek is zijn uitvoering van die songs. In zijn eigen werk is het ook niet moeilijk te horen waar hij zijn invloeden vandaan heeft gehaald. Patrick is daar zelf ook heel open over. Niet al zijn eigen nummers zijn echter even sterk en het risico van het beheersen van zoveel genres is dat je nooit een eigen stijl ontwikkeld. Dat is iets wat zonde zou zijn van zoveel talent.

1. Shoestring
2. The Edges
3. Same Thing
4. Pecan Trees
5. Them Shoes
6. Million To Me
7. The Dark End Of The Street [Dan Penn / Chips Moman]
8. Chelsea's Swing
9. Ruby, Don't Take Your Love To Town [Kenny Rogers]
10. After A While

1. Think About It
2. Hotel Women
3. Leave Ohio
4. Blue All The Time
5. Corner Closet
6. Frozen Lake (including a part of 'Cupid' [Sam Cooke])
7. Cincinnati Flow Rag [Rev. Gary Davis]
8. Moonlight Mile [Mick Jagger / Keith Richards]
9. More And More
10. Cry To Me [Solomon Burke]
11. (Stay All Night) Stay A Little Longer [Bob Wills]
12. Roly Poly [Bob Wills]
13. Funny How Time Slips Away [Wille Nelson]

All tracks by Patrick Sweany except where noted
Patrick Sweany vocals, electric guitars, stomp box